

BUTLLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 233 - Any XX

JULIOL de 1983

R CREUS

Quan la calor "apreta" cal cercar els mitjans per a combatre-la.

L'any 1980, l'anterior Consistori creava el Consell Municipal del Patrimoni Cultural per tal d'impulsar i tenir cura d'un ampli sector de la cultura i, especialment, de tots els aspectes que fan referència al nostre passat com a comunitat. Posteriorment, amb la creació de l'Arxiu Històric i sobretot, del Museu Municipal, el Consell desenvolupà una important i efectiva tasca amb el muntatge del Museu, recopilació de material, intercanvis culturals, exposicions, i un llarg etc. Amb el final del mandat del Consistori, i més concretament, amb la sortida de l'Ajuntament de les persones que n'havien estat els responsables directes, el Consell i el nou Consistori es plantejaren quin tipus de funcionament i relació amb l'Ajuntament s'havia d'establir a partir d'aquesta nova època.

Els criteris d'ambdós, Ajuntament i Consell, foren coincidents arribant-se ràpidament a un acord que, en síntesi, és el següent: El Consell Municipal del Patrimoni Cultural continuarà tenint cura del Museu i Arxiu Històric, de titularitat municipal i de les tasques culturals i artístiques que havia anat desenvolupant així com totes aquelles que en el futur vulgui emprendre. El funcionament del Consell serà absolutament autònom del Consistori quedant d'aquesta manera al marge de la política que en cada moment puguin fer les successives Corporacions municipals. El responsable del Consell és elegit per i d'entre els seus membres i serà el representant davant l'Ajuntament.

Estem doncs, a línia d'una nova etapa després de la creació i consolidació d'una entitat que pretén ser un focus cultural per a la nostra Vila i comarca. El Consell ha elegit el seu responsable en Josep Bertran i Puigpinós que ho era ja des de la Regiduria del Patrimoni Cultural de l'anterior Ajuntament. També s'han afegit al Consell tres nous membres, els senyors Màrius Torrents, Antoni Ponsa i Josep M. Planes i Closa.

A partir d'ara, el Consell del Patrimoni Cultural, tindrà una secció pròpia en la revista SIO, que servirà com a portaveu de l'entitat i en la que s'anirà donant compte de feina que es duu a terme al llarg dels mesos. Clourem aquesta primera crònica amb l'anunci que un dels objectius a curt termini, és el de la redacció i edició d'*El Llibre d'Agramunt*, una vella aspiració que cal emprendre i dur a terme ja d'una vegada per tal d'omplir un important buit en el nostre món cultural, i en la nostra mateixa existència com a comunitat que ve de lluny.

Les exposicions són una activitat important del Museu.

EXPOSICIÓ

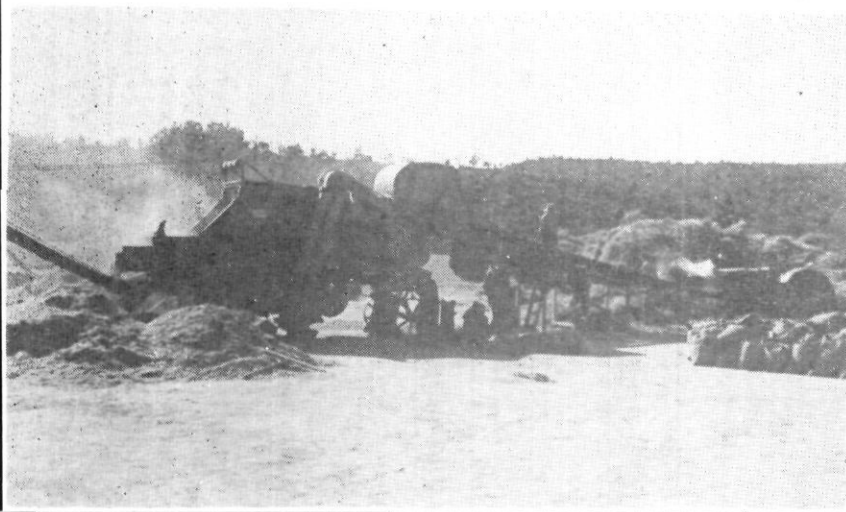
DIBUIXOS I SILUETES

DE

RAMON ESCUÉ

Del 17 al 31 de juliol

IMATGES D'AHIR

La «màquina de batre» fou dels primers estris mecànics que alleugeraren el feixuc treball del pagès. Les llargues, les interminables batudes, es convertiren en uns pocs dies de frenètica activitat, mentre la màquina anava devorant el munt de garbes preparat a l'era. Després, el paller quedava com a signe d'una collita, d'un fruit ja al sac, ben lligat i desat.

(Foto: Arxiu Històric).

AGENDA

JUNY

divendres, 3 — VISITA CULTURAL

Una cinquantena d'estudiants francesos de la zona de Tolosa de Llenguadoc, han estat unes hores a la Vila per visitar-la, especialment l'església i el Museu, en el darrer hi han estat acompanyats per un membre del Consell del Patrimoni.

diumenge, 5 — CONFIRMACIO, CORPUS

A la Missa de 12, el Sr. Bisbe Joan Martí i Alanís, ha administrat el Sagrament de la Confirmació a 60 nois i noies de 8è d'E.G.B.

En ésser el passat dijous —diada de Corpus— dia feiner, l'església l'ha traslladada a avui. La processó eucarística s'ha celebrat a mitja tarda, amb recorregut de quasi el redós de l'església, ja que sols s'han allargat fins a la plaça del Mercadal. En aquesta hi havia instal·lat l'altar on s'ha fet l'acte central l'adoració i lloança del Sant Sagrament.

dimarts, 7 — ATROPELLAMENT MORTAL

Desgraciada ha estat la caiguda de la bicicleta que ha sofert la senyora Francesca Vidal i Pons, de 63 anys, quan circulava aquesta tarda pel carrer de l'Institut, ja que ha estat el motiu pel que atropellés, produint-li la mort, el vehicle que conduïa el senyor Albert Cuiat i Serra, ambdós veïns de la Vila.

CALOR

Enguany i més que cap altre, una vegada més s'ha demostrat que aquí no gaudim de la primavera, passem del fred a la calor sense termes mitjos. Amb el termini de dos o tres dies, hem passat de dormir amb manta a fer-ho amb el balcó obert.

divendres, 10 — DESTROSSA

A plena tarda han causat quantiosos danys (carrosseria bonyegada, fanals trencats, neumàtics destrossats), al cotxe de la professora d'Història de l'Institut —resident a Lleida— que el tenia aparcats al pati. Es de suposar que aquest acte vandàlic ha estat portat a terme per alumnes seus, com a represàlia, següentment ressentits per qualificacions escolars poc favorables als mateixos.

ESPANYAPORTES

Darrerament sembla que algú s'hagi especialitzat en rebentar màquines escurabutxaques (aquestes de la musiqueta i premi), ja que amb pocs dies de difereència han entrat amb «nocturnidad y alevosia» al bar Juventud, bar Palou i Casal Agramuntí, per forçar la caixa que porten aquestes màquines i on hi ha la poca o molta recaptació que s'hi hagi acumulat —diuen que poden encabir unes trenta mil pessetes—.

dissabte, 11 — PISCINES

La gent, ja de si impacients d'encetar els banys de la temporada d'estiu, aquest any han tingut motiu sobrat per anar-hi, degut a l'onada de calor tan primerenca que estem patint aquests dies. Per això, avui que han obert les piscines Municipals, el públic s'hi ha desplaçat massivament.

C. F. AGRAMUNT

Sembla que, en l'Assemblea General Extraordinària de Socis del C. F. Agramunt que aquesta tarda ha tingut lloc al cinema Avinguda, s'han arreglat els greus problemes econòmics que darrerament patia aquesta entitat esportiva, ja que s'ha presentat una nova Junta per tirar-lo endavant.

CURSETS DE CATALA

El passat dia 7 finalitzaren les classes de català que, a dos nivells, s'han impartit al llarg del curs 1982-83.

Aquest vespre, la seixantena d'alumnes que hi han assistit, ho han celebrat amb un sopar en un restaurant local, junt amb els professors i amb l'assistència del conseller de l'Ajuntament, Josep M.ª Lluch.

TEATRE A L'INSTITUT

Els alumnes de 3.ª curs de B.U.P. de l'Institut, aquesta nit i en el mateix centre, han escenificat, en adaptació lliure, l'obra d'Antoine Saint Exuperi «El petit príncep».

dimecres, 15 — ENHORABONA

Aquests dies s'estan repartint als subscriptors de la «Gran geografia comarcal de Catalunya» (Fundació Enciclopèdia Catalana), els volums 9è i 10è d'aquesta col·lecció, ambdós quasi dedicats a les comarques del baix Lleida: la Segarra, l'Urgell, el Segrià, les Garrigues i la Noguera.

EDITORIAL

Tot escoltant Mozart

Els que voluntàriament hem contret el compromís d'omplir cada mes aquesta columna ens trobem, ben sovint, en un atzucac de difícil sortida. Per un costat la periodicitat (mensual) de la nostra publicació, fa moltes vegades que la notícia, o millor dit el comentari de la notícia, ja ha deixat de tenir actualitat. Per altra banda si hom, en el moment d'escriure aquestes ratlles està escoltant un dels concerts per piano i orquestra de l'incomparable Mozart, tot sublimat, delicadesa, poesia i universalitat, el contrast és, potser, més punyent.

Perquè és evident que la cruesa de la realitat que ens envolta no encaixa, que diguem, amb Mozart: guerres aïllades (de moment), a tort i a dret; declaracions explosives dels capitosos mundials; missils nuclears que ens assetgen; manifestacions reivindicatives de tot; vagues, aturs... i a més a la nostra rodalia una collita agrícola més aviat minça, no coadjuven, evidentment, a la visió d'un futur més o menys benestant.

Però heus ací que almenys a casa nostra sembla que s'ha produït el contrast: la implantació d'una nova indústria que, diuen, crearà 25 o 30 llocs de treball; l'ampliació potser momentàniament temporal de la plantilla laboral d'una altra Empresa d'arts gràfiques; la reincorporació als seus llocs de treball en una Empresa també agramuntina del ram tèxtil; la remodelació que s'està portant a terme en els carreteres del nostre entorn; les anunciades obres d'urbanització que d'una forma immediata portarà a terme també a la nostra vila l'Institut Català del Sòl, tot això fa preveure que, almenys aquí, de moment no faltará ocupació.

Naturalment que som ben conscients que el que queda dit no és suficient com per fer voleiar campanes, però sí que ens permetem transcriure un refrany castellà:

«Donde menos se piensa salta la liebre, nuestro Señor Jesucristo Nació en un pesebre»...

Amb optimisme i esperança, seguim escoltant Mozart.

«SIO»

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Josep M.ª Lluç, Pere Mora, Teresa Prados, Joan Puig, Rosa-Mari Sera i Antoni Ponsa.

Col·laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Francesc Domingo, Josep Farreny, Jaume Figuera, Joan Novell, Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont Pauli Ribera, Magda Trepà, Guillem Viladot i Josep M.ª Pijuan

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració

Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 700 ptes.
Estranger 850 ptes.
Número solt 60 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Dins del volum 9è hi ha quedat inclosa la comarca de l'Urgell. Hem de ressenyar que en la confecció dels textos d'aquesta, hi han intervingut d'una manera molt destacada dos col·laboradors de SIO —a l'ensens amics—, Joan Novell i Balagueró i, especialment el parlar d'Agramunt i la Ribera del Sió, ha anat a càrrec de Lluís Pons i Serra.

També ens plau fer notar que, en l'apartat bibliogràfic es cita, com a fons d'informació —entre d'altres—, la revista SIO.

dissabte, 18 — EXAMENS

Aquesta tarda ha tingut lloc a l'Institut Nacional de Batxillerat «Ribera del Sió», els exàmens del curs de català, per a adults i nivell elemental, de la zona Urgell-Segarra, que organitza la Junta permanent de català de la Generalitat. De les cinquanta-quatre persones que s'hi han presentat, quasi la meitat eren de la Vila.

diumenge, 19 — APLEC DE CORALS

Durant tot el dia Agramunt ha acollit els membres de les nou corals i orfeons —unes quatre-centes persones—, participants en l'IV Aplec de Corals, zona nord, de les terres de Lleida. Els actes s'han anat succeint al llarg del dia, i d'aquests trobareu àmplia informació en aquest mateix SIO.

dijous, 23 — REVETLLA DE SANT JOAN

El temps —fresc i amb amenaça de pluja— ha deslluït una mica les celebracions que, aquest vespre, tenia programades el Consell de Festes de l'Ajuntament.

A la plaça de l'Església ha tingut lloc l'arribada de la Flama del Canigó —portada, en l'últim tram, per atletes locals—, i amb la que han encès la gran torxa allí instal·lada i amb la que s'han pogut encendre els diferents focs escamats per la Vila. Seguidament s'ha llegit un Manifest des del balcó de Ca la Vila, s'ha cantat Els Segadors, finalitzant l'acte amb la ballada d'una sardana.

Més tard i al Poliesportiu, gran Ball de Sant Joan, gratis per a tot el poble.

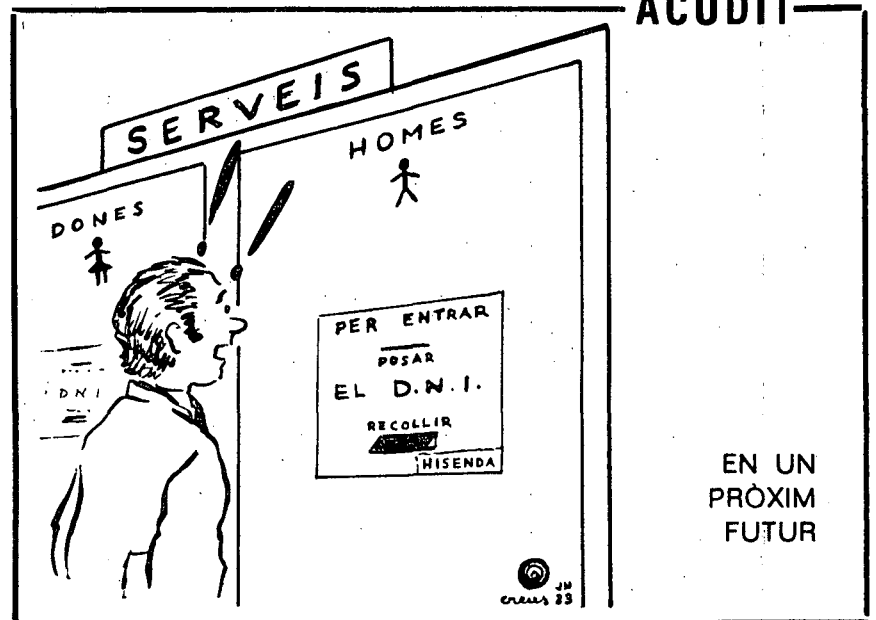
dijous, 30 — EL TEMPS I LA COLLITA

El mes que avui finalitzem ha estat completament anormal —meteorològicament parlant—, després d'uns inicis calorosíssims, la resta dels dies hem tingut temperatures fresques i amb pluges sovintejades.

Tot aquest desgavell ha portat que es comencés a segar més aviat del normal i malgrat això, a hores d'ara, encara s'ha d'acabar de recollir el gra, que ha ratat poc, pel que es preveu que es farà una mitja collita.

ATEMPTAT ECOLOGIC

La companyia de la llum que té el monopoli en aquesta zona, acostumada de sempre, a «empassar-se els taps», una vegada més ho ha demostrat, tallant uns quants pins del parc del Convent que segurament li feien nosa pel pas d'alguna de les seves línies elèctriques.

Història i Anecdolari

L'Església de Santa Maria d'Agramunt-III

esmenten aquestes dates; i també hi consta que al pati on està edificada, abans hi havia una casa propietat d'Elisabet Cuberes, per l'adquisició de la qual la Confraria del Socors pagava un censal cada any de dues lliures i deu sous.

S'ignora la data exacta de la construcció de la capella del Roser, però degué ser aproximadament a la mateixa època, almenys la Confraria de la Verge del Roser fou fundada a la parròquia al segle XVII.

També a finals del mateix segle fou construïda la sagristia, perquè a la llinda d'un finestral hi ha la data «A 2 Xbre. 1694».

Fins a les darreres restauracions el mur de la banda de migdia restava amagat, en la seva part exterior, per unes parets sobreposades. Al llarg dels segles XVI i XVII l'esmentat mur fou foradat per fer-hi capelles laterals i a fi de donar-los-hi més profunditat i a la vegada tapar l'obertura que quedava al carrer, bastiren una paret per mà de fora. Aleshores en aquella banda no hi havia cap porta i el terreny que hi afrontava estava destinat a fossar. Aquestes capelles actualment no hi són i el mur, tant per mà de dins com per mà de fora, és llis i pelat com en els temps primitius. Només algun capitell a la base dels arcs, a l'interior; i el que resta de la cornisa a la part de fora, trenquen una mica la monotonia.

La porta de la banda de migdia s'obrí, probablement, a finals del segle XVIII pels motius que esmento a continuació: El nou cementiri, —aleshores era nou— a extramurs de Sant Joan, permeté suprimir l'antic fossar; i la pèrdua de raó de ser de les muralles, possibilità enderrocar-ne un bocí, donar sortida directa al Mercadal i convertir aquell indret —Sabadaria de Dalt— en via pública. La nova porta donava més facilitats d'accés al temple, sobretot a la gent que vivia al sector de la vila que s'expansionava vers llevant i sud-est: Mercadal, Ravals, Estudis Nous, etc. Les pedres que l'emmarcaven no tenien cap valor artístic remarcable i foren retirades en fer les reformes que netejaren aquell mur. Tal vegada per tal de situar-la dessota mateix del finestral, la porta actual no es troba exactament al mateix indret de la vella, però és poca la distància i les pedres actuals procedeixen de la porta de l'escala del Cor, avui desaparegut.

Es freqüent dir que les restauracions al nostre temple parroquial d'ençà de la guerra, li han retornat la fesomia primitiva, la que tenia als segles XIII i XIV; posem per cas; però això només és parcialment veritat, perquè algunes modificacions en l'estructura de l'edifici, realitzades al llarg del temps, es mantenen intactes, òbviament perquè no hauria estat oportú suprimir-les.

En un principi només hi havia dues portes, la del nord i la principal; no hi havia el presbiteri tal com el veiem actualment; no existien les capelles del Socors i del Roser, ni l'edifici que ocupen la sagristia i altres dependències.

Les grans reformes al nostre temple foren efectuades als segles XVI i XVII, principalment aquest darrer. Les descriuré breument, explicant també la seva situació actual.

L'obra de més envergadura de totes les realitzades, fou la supressió de les dues columnes més properes a l'altar major, a banda i banda de la nau central. Ho feren, segurament, per engrandir el recinte útil, la qual cosa facilità la construcció d'un amplíssim presbiteri, més espaiós que l'actual, que molts agramuntins recordem i que es pot observar en fotografies que tinguin més de trenta anys. La data exacta de la realització d'aquestes obres la desconeixem, es parla del segle XVII i com a mínim és posterior a l'any 1579 perquè, tal com esmenta Mossèn Pons en el seu llibre, una llosa funerària amb aquesta data, quedava mig tapada per l'escala del presbiteri de l'absis de la nau dreta. Ara i des dels anys cinquanta, les dues columnes aleshores suprimides hi tornen a ser, però al reduir l'espai lliure es féu necessari retallar l'antic presbiteri.

La capella del Socors fou construïda a l'últim terç del segle XVII i, segons expliquen, foren utilitzades pedres del castell, enderrocat si fa no fa en aquella època. En una pedra de la part exterior de la capella, avui totalment desgastada, s'hi llegia: «1667, posada esta pedra». També als llibres de comptes de l'obra de la capella, actualment desapareguts, s'hi

LLUÍS PONS I SERRA

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS
CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25
☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST
AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Rellotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

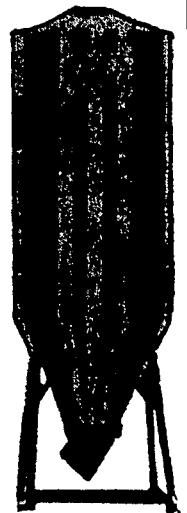
Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

Punt i Coma

Anava vestit amb una elegància ben cuidada i les seves passes eren segures. La corbata blau marí, igual de to que els pantalons, destacava damunt el blau cel de la camisa. El seu caminar tranquil s'adeia amb el seu cabell ple d'esquitxos blancs i les ulleres petites que duia posades. La barba, una mica canosa, li donava un aire intel·lectual. Tenia una mà perduda per la butxaca de l'americana i l'altra, amb moviments acompassats, posava i retirava una pipa de la boca tot fent llargues exhalades de fum.

Caminava amb el cap acotat i el seu rostre tenia una expressió meditativa i, fins i tot, llunyana de la realitat. Aquells carrers eren desconeguts per a ell. Cansat del viatge s'havia aturat en aquell poble per a estirar les cames. Després de tants carrers estrets i costeruts resultava agradable arribar a una placeta plena d'arbres forts i, la majoria d'ells, carregats de força any. Al fons de la placeta n'hi havia un de petit. No deuria fer massa temps que era plantat. Es veia ridícul vora tanta colla de companys altius i corpulents. Se'l mirava i amb pas lent s'anava acostant a ell.

«Qui podia ésser aquell senyor? Del poble no ho era, ni tampoc de les rodalies. A més, es veia tan intel·ligent! Com a mínim era catedràtic!».

Completament absorbt als comentaris contemplava aquell tronquet dèbil encara per créixer.

Era migdia i la placeta començava a omplir-se de gent. Gai rebé tots dedicaven alguna mirada a aquell home.

Acostuma a passar en llocs petits on tothom es coneix, que un foraster es converteix en un ésser curiós als ulls de tots. Però ell despertava l'interès. *«Què mirava, tan absorbt, aquell home?».*

Aturat davant l'arbre se'l contemplava com si l'estudiés i, de tant en tant, somreïa. Lentament començà a voltar-lo sense pressa i fitar-lo de dalt a baix, al temps que xuclava fort la seva pipa.

Dos infants s'havien acostat a ell i romanien allà, a estones contemplant l'arbre, a estones contemplant-lo a ell. I com aquests dos nens, una dona s'hi va atansar una mica amb recel i buscant, furtivament amb la mirada, quin mal tenia aquell arbre. *«Potser s'havia trencat?»* Però aquest estava sencer i la gent de la

placeta, cada cop més encuriosida. Dos homes més s'acostaren i dos més i més dones fins a formar una gran rotllana vora l'arbre.

— *Què passa?* —va gosar preguntar un home.

— *No se sap del cert, però, segurament quelcom estrany* —va respondre-li algú— *només has de mirar aquell foraster que pensatiu està.*

La placeta era petita i la rotllana tan gran que fins i tot més d'un baixava al carrer a veure què passava.

— *Què té aquell arbre? Què passa?*

— *No ho sé. Anem-hi!*

— *Potser caldria avisar el metge!*

— *Espereu-me, també vull saber què passa.*

Mig poble s'havia aplegat allà i algú volia, fins i tot, avisar els bombers.

— *Els bombers? Per què?*

— *Per si de cas hi hagués foc.*

No van trigar gaire en arribar els responsables de mantenir l'ordre del poble.

— *A veure, què passa?*

— *No ho sabem* —contestaven algunes veus tremoloses.

— *Qui ha estat, doncs, el responsable d'aquest enrenou?*

— *Ell!* —acusaren a l'uníson— *aquell foraster sap el què passa.*

S'hi acostaren exigint-li una resposta:

— *Jo* —xuclà fort la pipa— *jo sols contemplava aquest arbre perquè és bonic i pensava quan bell seria de gran. Però, creia que a tots ens havia atret el mateix sentiment; sinó, doncs, què feieu aquí tots plegats?*

La pregunta quedà penjada i en cosa de segons a la plaça sols i havia, entre alguns arbres, ell i un tronquet petit per créixer. Possiblement, passats molts anys, l'arbre més bell de la plaça.

TERESA PRADOS I CAMARDONS

La decepció Socialista

Amb aquest escrit vull contestar al que va publicar el PSC-PSOE al SIO juny '83 sobre les eleccions municipals agramuntines.

Aquí a Agramunt podem dir que no hi han gaires immigrants, o sigui, que la majoria, de llarg, són fills d'Agramunt i comarca. I aquí resideix en gran part el fet que els socialistes no hagin tret res, molt diferent d'altres poblacions més industrials on la majoria són de fora Catalunya. Això no vol dir que tots votin per l'esquerra, però sí la majoria. A l'igual que no tots els catalans voten per la dreta, però sí la major part. I ara em preguntareu: i què té de veure això? Doncs, sobre el que diuen els socialistes de què ells són igual de catalans, igual d'agramuntins, etc. Llaavors ja pregunto: es poden dir o sentir catalans aquests que firmen «Loapes»?; aquests que ens volen oferir un 3.º canal TV «folkloritzada»?; aquests que parlen d'Autonomies històriques (Sr. Leguina)?; aquests que quan el President de Catalunya, Jordi Pujol, va a Madrid l'envien a prendre pel...?; aquests als qui la senyera catalana «les pone nerviosos» (Sr. J. Feo)?; aquests

que estan contra la llibertat d'expressió (cas Xavier Vinader)?, etc., etc., etc.

A mi em faria molta vergonya, no de ser socialista, en això tothom tenim les nostres idees, ara això que diuen que es consideren igual de catalans, sí. A més a més, es contradiuen. En l'escrit anterior a les eleccions els socialistes mostraven la seva confiança sobre el poble agramuntí, considerant-lo prou capacitat per a escollir el millor candidat. I així és, i així ho feren. Però en el comunicat posterior a l'esdeveniment ja es respira un cert aire de rencor, de no acceptació a la voluntat popular. Si us plau, que això de por a les esquerres em sembla que ja ho tenen bastant superat els agramuntins. Que la majoria absolutíssima dels independents és més que significativa i aclaridora. O és que ara els socialistes ja no confien amb la voluntat agramuntina?

Jo, des d'aquí, felicito molt cordialment la candidatura dels independents que han sortit per a Agramunt, i que la millor prova que ho fan bé són els resultats.

ANTONI LLANES I JOVELL

Noticiari de la Ribera del Sió

(Coordina,
Pere Mora)

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

EL NOSTRE ALCALDE: El nostre poble també es va preocupar en buscar un nou alcalde. Per això, es va fer reunió el dia 16 de maig, en la que no es va arribar a cap acord, és a dir, sense sortir cap elegit. Però el que sí es va acordar va ésser fer votacions, les quals es van fer el dia 18 al migdia i amb 21 votants. El cas va ésser que no es va arreglar res i, de moment, l'alcaldia d'Almenara Alta està buida i tan sols cal esperar la decisió de l'Ajuntament d'Agramunt.

LA PRIMERA COMUNIO: El dia 5 de juny va rebre per primera vegada Jesús Sacramentat, el nen Jordi Pijuan Vall, a la Parròquia de La Guàrdia.

LA COLLITA: Sí, encara que hi hagi poca feina per fer, a mig juny s'ha començat, a quasi tot arreu, la recollida dels cereals. Com sempre, per aquest temps, hi ha molt moviment de recollidors i com totes, la nostra també s'ha ficat en moviment després de tenir una repassada mecànica. La seva sortida «oficial» a les terres seques i polsegoses de la serra d'Almenara va ésser el dia 13 de juny. La feina de la recollida ja era aquí, però la pluja, que no havia fet acte de presència durant el temps de creixement i desenrotllament del cereal, (fent que aquest any sigui colt dolent per la pagesia, almenys a les nostres terres) va fer cap per ficar «contents» els pagesos que estaven impacients per tenir la collita a cobert.

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

Hola amics, després que assumptes familiars no em van permetre d'estar entre vosaltres durant dos mesos, de nou torno a emprendre la marxa.

Començaré per dir-vos que els joves Ramon Llena i Joan-Jesús Alcalde han estat els primers «quintos» d'aquest any, en marxar als seus respectius llocs que els van destinar.

Que la guia de telèfons ja ens ha posat separats de la llista d'Agramunt; així doncs, ara ja consta el poble de Mafet amb 25 telèfons.

Que amb poc temps de diferència es van començar tres coberts.

Que el resultat de les passades eleccions a Agramunt ha fet que sigui alcalde en Miquel París.

Que aquest any la sega s'ha fet en dues etapes: la primera abans de ploure i la segona després; que de l'ordi no se'n pot dir mal amb tot; una collita que es presentava bona per la manca d'un tip d'aigua ha fet que perdin molts quilos de gra.

Que el dia 5 de juny van rebre per primera vegada Jesús Sacramentat la nena Maria Torres Freixes i els nens Miquel i Josep Muixí Berengueres; des d'aquí felicitats als seus respectius familiars.

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

JUNY: Aquest mes s'ha començat a segar, la sega no és gaire bona i a més a més hi ha hagut un destorb: la pluja la qual, dies enrera, tanta falta feia.

— El dia 14 es va elegir el nou alcalde Miquel Oriola, degut que va tenir el màxim de vots.

— El dia 20 va haver-hi una reunió de jovent a l'Ajuntament, convocada per l'alcalde, aquesta va ser per parlar de la Festa Major.

LES PUELLES (Informa, M.ª Antonieta Boncompte)

DIA 4 JUNY — NOMENAMENT: Aquesta nit el Sr. Batlle d'Agramunt ha cridat tots els veïns del poble de Les Puelles per nomenar l'alcalde pels següents quatre anys. Per unanimitat total ha tornat a ser elegit el que hi havia, és a dir el Sr. Joan Boncompte i Romeu.

REVETLLA DE SANT JOAN: Foc, xampany i coca han estat

els tres símbols de la nit de Sant Joan que també, com d'altres anys, s'ha celebrat a Les Puelles. Hi han assistit molts dels veïns del poble, familiars i amics. Entre tots potser han arribat a la cinquantena de persones.

FESTA MAJOR: Ja és tot a punt. Ja tenim orquestra. Tothom està molt animat i amb ganes de fer una festa major molt lluida. Veniu-hi, us asseguro que us divertireu. Us recordo que aquest any serà el 7 d'agost.

LES PALLARGUES (Informa, Montse Andreu)

COMENÇA L'ESTIU: Diuen que a l'estiu tota cuca viu. Amb el juny arriba la calor, comença el bon temps. Els infants corren pels carrers joiosos. L'escola reposa, tancada. El curs escolar s'ha acabat. Han començat els exàmens i tot el poble s'alegra amb els crits de la mainada i la vinguda de noves famílies que fugen de la seva ciutat per passar uns dies feliços a Les Pallargues.

SANT JOAN: El dia 23, al capvespre, seguint el tradicional costum d'aquesta nit, els infants varen arreplegar un gran munt de llenya i varen fer un foc gros amb un ninot al mig, també van tirar petards de tota mena, fins i tot hi havia una traca que a més d'un va fer esgarriar. Després tots enstàvem invitats a menjar coca amb arengada i a beure xampany, amb bona música per ballar, tothom estava molt animat.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

Juny '83.

Al juny, com cada any, hem de parlar de la collita. Uns anys bona, altres dolenta, a vegades el vent, a vegades el sol, a vegades la pluja són tot un recull d'excuses per encapçalar un comentari. Aquest any amb una collita que ha fet córrer de debò els maquinistes de les segadores. La secada i els sols que va fer a principis de mes, van fer que la collita vingués molt més avançada del que no ens té acostumats. I el comentari que sempre es fa és si omplirem els coberts o no. Crec que en general ha sorpres una mica, malgrat no s'ha arribat a la collita plena tothom creia que n'hi hauria menys.

Ara però ens fa la punyeta el de dalt. I em direu, els pagesos no esteu mai contents, crec que no és ben bé estar o no contents, el que passa és que sembla que el temps se n'enfoti. I em sembla que tothom es queixaria si quan necessites una empena no te la donen i quan ja no la necessites, que ja has arribat al lloc més bé o més malament, aleshores te la donen i no et serveix de res, al contrari, et fa nosa. Això ens ha passat amb el temps que ara ens ha donat aquesta darrera empena i no ha ajudat gens, ha endarrerit la sega. Algú dirà, però si vàreu començar massa aviat que us ha de fer deturar-vos uns quants dies. Però suposa una pèrdua de diners, d'espigues que cauran, mollejar les terres i... ja us ho diré, a tots ens agrada més el gra al sitjar que al tros.

El blat em sembla que ens decepcionarà, ha tingut una mala sort, de fet, però, encara no se n'ha segat.

NO HI HA JOANS: la manca de Joans al nostre poble, i la manca de nens de mitjana edat ha fet que aquest any ens quedéssim sense foc per Sant Joan. La quitxalla prou que ho esperava i de fet ho van celebrar ells amb petards, però els més grans que fins ara fèiem els focs aquest any hem anat a Agramunt o a altres indrets i els que puguen són una mica petits i encara no tenen prou iniciativa. Per St. Pere, com que n'hi ha bastants al poble, se suposa que això no passarà i es farà foc.

OSSO DE SIO (Informen, Carme i Marisol Miralles)

COMUNIO: El dia 29 de maig, Mònica Farran va rebre per primera vegada el sagrament de la comunió i va tornar una tradició ja perduda fa molts anys en el nostre poble, es repartí recordatoris per totes les cases. En la comunió, l'església estava molt plena de gent i Mossèn Maurici Cirera és qui va celebrar aquest acte.

BODES D'OR: També hi va haver una altra celebració en aquest poble, la de les bodes d'or d'Andreu i Teresa, que abans vivien a Ossó però van anar a viure a Agramunt.

OBRES: En aquest mes de maig també s'han fet obres públiques: es va pavimentar l'única part del poble que faltava i, a més, s'ha construït una nova palanca per passar el Sió i anar als horts, ja que la que hi havia era en pessimes condicions.

PREIXENS (Informa, Rosa Vilanova i Areny)

Amb molt disgust per part del poble, el Mossèn Joan Ordi, ens deixa dintre de pocs mesos, ja que li ha estat encomanada la tasca de director del Seminari; per aquest motiu els nens del poble als quals els dóna classe de música, i el grup de catequesi d'adults varen organitzar una petita festa de comiat; aprofitant des d'aquí per desitjar-li molta sort en el seu nou càrrec i agrair-li la tasca que durant aquest temps ha realitzat entre nosaltres.

Segons es comenta, ha tornat a obrir les portes la fàbrica de pell adobada de «cal Xela», esperem que amb la nova direcció, puguin tornar a donar força llocs de treball.

MONTGAI' (Informa, Concepció Ribalta i Solé)

Es va començar el mes amb una trobada al camp d'esports de tots els fills de Montgai residents a fora, especialment dels de Barcelona, ja que gairebé tots els que van marxar viuen ara allí. Al matí es va celebrar un partit de futbol, entre els de Barcelona i els de Montgai, guanyant aquests últims, amb el resultat de dos a un (els barcelonins van fer bastant bon paper).

Després, una bona carnada per recuperar les forces perdudes, i viure a tothom. Ja a la tarda, tots els assistents van organitzar un animat ball. Va ser un dia molt bonic, i tots van coincidir en opinar que aquesta trobada es podia fer cada any.

Es va acabar també la lliga de futbol. El nostre equip va quedar en quarta posició. Durant l'any estava en millors posicions, però al final no hi ha haver tanta sort.

Aquest mes es treballa de fort amb el Moto-Cross. Aquest any hi ha canvi de data, i en lloc de celebrar-se a l'agost, es celebrarà el proper vint-i-sis de juny. Potser aquest any la calor no setan protagonista, però el bon ambient i l'emoció de la competició no hi mancaran. Aquest any, a més a més, també hi haurà una prova de «Trialsin», que nens petits practiquen amb la seva «bicicleta».

LA SENTIU DE SIO (Informa, M.^a del Remei Galceran i Solà)

— El dia 28 de maig a les cinc de la tarda, va tenir lloc la inauguració oficial de la carretera anomenada dels Hostalets i de la piscina municipal. Va assistir a l'acte l'ex-president de la Diputació de Lleida, Sr. Culleré. Tots els assistents van estar invitats a coca de recapte, pastissos i vi dolç; després, a les 10 hores del vespre, ball per acabar la festa.

— L'Ajuntament, sembla que s'ha proposat l'exterminació de gossos perduts o que voltin pels carrers del poble. Esperem que el propòsit sigui un veritable fet aviat, i així, millorar la seguretat vial, que prou convé.

— Enguany, fins a la data no hi ha hagut foc al secà, però sí al poble. El foc va donar-se en un corral, encara que l'incident no tingué ni la més mínima transcendència, va comptar amb l'actuació dels bombers de Balaguer.

— Els escolars acaben les classes el dia 23 de juny i ja es preparen per les vacances d'estiu.

CASTELLNOU D'OSSO (Informa, M.ª Rosa Sendrós)

El dia 5 de juny un nen i una nena del poble, Salvador i Teresa Nadal, van fer la Primera Comunió a l'església de Castellnou. La missa es va fer a la una del migdia.

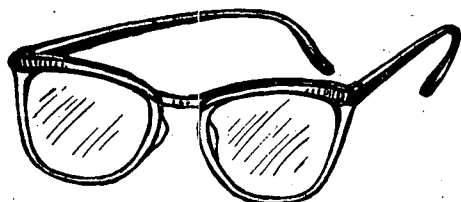
El dia 28 al vespre es van encendre uns grans focs amb motiu de la revetlla de Sant Joan i de San Pere.

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Tere Rovira)

Montfalcó no es queda cap any sense els tradicionals focs de St. Joan i St. Pere. La festa que es fa no és pas grossa, és, més aviat pobra, la gent del poble no surt gaire. Però, ens esmenem en fer un bon foc, un foc molt maco, amb un ninot fet amb tota la gràcia, que sempre ens dol que es cremi. La festa la fan els joves, que omplen la nit fins bastant tard, de petards, rialles i de salts entorn el foc. I sempre tenim la satisfacció d'assaborir un bon porró de moscatell i galetes amb què ens obsequien els Joans, Peres i Paus.

Els tradicionals focs de St. Joan i de St. Pere no s'han perdut pas a Montfalcó, encara que sí que han disminuït, ja que abans se'n feien tres cada revetlla i ara sols se'n fa un, Però l'important és que no s'hagi perdut.

Moltes felicitats Joans, Peres i Paus!

Montures, Vidres graduats i de sol de les millors marques:

Ives Saint Laurent Nina Ricci
Rai-Ban Indo Sil Houette
Diane de Carlo Pertegaz
Paula Belle Fiorucci

OPTICA AGRAMUNT

GABINET DE LENTS
DE CONTACTE

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i
sense compromís

BRÚIXOLES TERMOMETRES
BAROMETRES ALTIMETRES
ESTACIONS
METEOROLOGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

Optic Diplomat:
JOSEP ESTEVE

C/. Angel Guimerà, 14
Telèfon 39 02 60

Salut

Dietètica i Herbes

Al servei de vostè, comunica que
s'està realitzant

PES-PERFECTE

una reducció alimentícia amb l'únic fi
de combatre l'OBESITAT
per una millor SALUT psíquica i física.

Tots els dimarts en

C/. Combat, 12

Tel. 531231

CERVERA

MÉS FAMILIAR

PREKO

MÉS BARAT

PER A COMPRAR MÉS
AMB MENYS DINERS

SABATERIA DE DALT, 4

AGRAMUNT

Establiments
GALCERAN

Carnisseries
Queviures

Tels. 39 00 11 - 39 01 81

AGRAMUNT

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Adva. J. Mestres, 7 - 2.º

Telèfon 39 07 18

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

24 hores d'activitats culturals

Benvolguts amics de Sió. La Comissió organitzadora d'aquestes 24 hores ens adreçam avui a tots vosaltres per un do-
bl motiu:

- fer conèixer a la gent el desenvolupament de les activitats,
- agrair des d'aquestes ratlles totes aquelles col·laboracions rebudes de la vila d'Agramunt.

Les 24 hores, moltes hores, era una experiència pilot que després de l'èxit s'anirà repetint. Aquest any es va organitzar a Bellpuig i es tractava de fer un se-
guit d'activitats al llarg de 24 hores per tal que el jovent ens poguéssim comunicar, fer amistats. Les activitats eren obertes a tothom, però més que res eren fetes pels estudiants dels diferents Instituts organitzadors.

Les activitats programades anaven de teatre a cinema passant per esports, xerrades i actuacions musicals, tot sota un denominador comú: els joves. Tot era fet per joves o amb joves. I hi havia una segona raó de ser de les nostres activitats: fer cultura i que fos cultura catalana, així les pel·lícules i les obres de teatre eren en català, les xerrades i algunes actuacions musicals...

Agramunt i la seva Ribera hi participaven plenament. Uns quants membres de la Comissió organitzadora són del nostre Institut. Comissió que ha hagut de treballar molt i a marxes accelerades. A més, molts van ser els estudiants del nostre Institut que es desplaçaren a Bellpuig (érem dels Instituts més representats) per això vam haver de llogar autocars, autocars que ens pagava l'Associació de Pares del centre, un ajut molt voluós que els agraïm de tot cor. També a les activitats hi vam veure algun professor del centre (pocs) que fins i tot van participar en alguna activitat: obra de teatre i esports.

Al Consell de Festes d'aquesta vila cal agrair-li la seva col·laboració en deixar-nos aquest magnífic cuc per la nostra cer-

cavila. Mercès. I a Xocolata Viladàs mercès perquè amb la seva col·laboració vam poder endolcir el dia. A les 10 del matí vam fer una xocolatada i la xocolata ens la van regalar tota. Altre cop merci XOCOLATA VILADAS. I també gràcies a la direcció del nostre centre que amb el seu ajut econòmic ens van ajudar a eixugar tota aquesta pila de nombroses despeses.

Només em resta parlar de l'actuació de grup d'Art dramàtic del centre que van representar l'obra «El petit príncep», que fou força aplaudida.

LA COMISSIÓ ORGANITZADORA

Quelcom més que un viatge

Aquest any per cinquena vegada el Bisbat d'Urgell ha organitzat el pelegrinatge a Lourdes.

Hi han tingut representació molts pobles d'arreu de la nostra província, des de la Vall d'Aran fins a l'Urgell.

Com és costum, el viatge és integrat per pelegrins i malalts. De tots els que hi van, cada any n'hi ha uns quants que s'ofereixen a ajudar els que no es poden valer per ells mateixos. Fan de sanitaris i infermeres i fan el possible perquè el malalt ho passi bé i estigui ben assistit sense perdre el contacte humà que no li manca a casa seva.

La presència del nostre Bisbe Joan també ajuda a uns i altres a veure que no som sols en l'angoixa que sovint ens aclapara i sobretot als que els manca la salut.

La sortida és molt ben aprofitada perquè es brinda un horari molt ajustat per tal de poder assistir a tots els actes que tenen lloc a la ciutat de la Bernadeta.

De tots ells el més emocionant potser n'és la Missa Internacional que se celebra a la Basílica Subterrània; hi assisteixen grups de pelegrins de diverses nacionalitats. L'acte més espectacular és la processó de les torxes, així com el Viacrucis de la Muntanya. També s'assisteix a la Benedicció dels malalts, la Missa a la Gruta de la Mare de Déu, etc. i tot fa que plegats ens trobem davant Déu com som realment i no com les grans figures que sovint voldríem ésser.

Quan ens fixem en les notícies de política internacional pensem que hem de fer quelcom per contribuir al millorament del món.

Veient la fe de tots els que s'acosten a la Cova i el que podem fer cada un de nosaltres per ells, ens adonem que no és necessari realitzar grans gestes ni ser molt important per contribuir al millorament del nostre petit món.

Cada un de nosaltres des de la nostra feina, els nostres estudis, les nostres ocupacions podem ajudar a qui tenim a la vora.

Sovint n'hi hauria prou amb una rialla, un gest amable, un detall oportú, i ens adonariem que quan som més feliços és quan ens donem als altres.

L'any vinent hi som tots convidats a fer quelcom per als nostres malalts del Bisbat.

ISABEL i TERE

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Trobada de Corals

«Agramunt, 19 de juny de 1983. La vila està de festa i, ja de bon mati, els carrers prenen vida...».

Així començava el que seria un dia llarg i farcit d'esdeveniments: vuit corals s'aplegaven a casa nostra per a fer, juntament amb la Coral d'Avui, l'anomenat **APLEC DE CORALS I ORFEONS DE LA ZONA NORD**, i que enguany es complia el *Quart Aplec*.

Fent una mica d'història podríem dir que el naixement d'aquests aplecs de zona és la conseqüència d'un declive dels *Aplecs Generals de les Terres Lleidatanes*, on totes les zones hi prenen part conjuntament, arribant-se a unes xifres massa elevades de cantaires que impedien el bon desenvolupament de l'Aplec. Aplegar tanta gent suposava un gran esforç tècnic i vocal que no sempre donava resultats òptims i això, amb el temps, va afectar directament l'aspecte humà. Aquest problema, plantejat diverses vegades en diferents convocatòries d'Assemblea anyal ordinària, obligava a optar per una solució no miraculosa, però sí curativa i agermanadora. Calia fer aplecs amb un nombre més reduït de cantaires per a evitar el perill de la massificació. Així, aleshores, es va pensar en suprimir els aplecs generals per aplecs de zona, molt més reduïts però, alhora, més treballats, més comunicatius i més aprofitables incluint-hi una millor relació humana que, a la vegada, es feia més possible. Les zones, que llavors eren moltes, van quedar reduïdes a quatre: Zona Nord, Zona Sud, Zona Llevant i Zona Ponent, dins les quals s'ho trobaven repartides totes les corals i orfeons lleidatans.

L'any 1980 tingué lloc a Oliana el *I Aplec de Corals i Orfeons zona Nord*, malgrat que també es va fer un Aplec General de terres de

Lleida a Mollerussa. El 1981 es feia a Organyà el *II Aplec Coral zona Nord* i al setembre hi hagué a Montserrat una trobada de corals i orfeons de les terres de Lleida per tal de tenir un contacte tots plegats, però amb una línia diferent del que havien estat sempre els aplecs generals. La diferència era la supressió de l'assaig. L'any 1982 fou Solsona l'escenari del *III Aplec Coral zona Nord* i ja no hi hagué Aplec General. Enguany ha estat la nostra vila l'amfitriona del *IV Aplec Coral zona Nord* el passat diumenge 19 de juny, amb la següent relació de Corals i Orfeons:

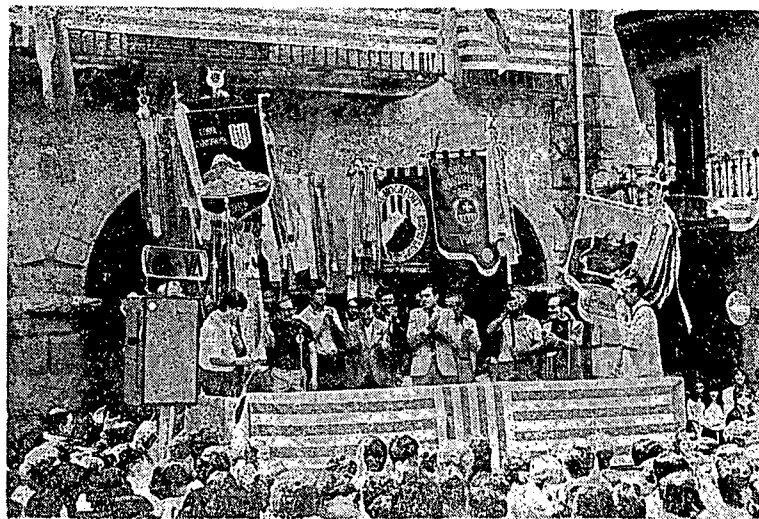
«ORFEO ANDORRA», del Comú d'Andorra la Vella.

«ORFEO ARTESENC», d'Artesa de Segre.

«CORAL SANT ANDREU», d'Oliana.

«CORAL BORDONERA», d'Organyà.

«CORAL PONTSICANA», de Ponts.

Les autoritats municipals imposaren les llaçades commemoratives.

a Agramunt 1983

«CORAL ROCAFORT», del Comú de Sant Julià de Lòria.

«ORFEO SANT OT», de la Seu d'Urgell.

«ORFEO NOVA SOLSONA», de Solsona.

«CORAL D'AVUI», d'Agramunt.

Aquesta diada, tot seguint la línia general dels aplecs s'encetà amb l'arribada de Corals i Orfeons a la plaça del Pou per a ésser després traslladats al Casal Agramuntí on tindria lloc l'assaig i, a la tarda, el concert. Al migdia els membres components de Ca la Vila, presidits pel nostre honorable Sr. batlle en Josep Huguet i Herbera, van fer la imposició de les llaçades a les senyeres de les corals participants. L'Església i l'Ajuntament, amb tot el seu pes històric, van ésser marc i escenari d'aquest d'aquest acte que és potser un dels més importants en un aplec Coral perquè transmet, en cada una de les llaçades, la constància i continuïtat d'un poble treballador. L'acte quedà coronat amb «El Cant de la Senyera» i fent més nostra la festa, amb una ballada de sardanes.

El dinar de germanor al «Passeig Josep Brufau» va gaudir de bon temps, malgrat l'amenaça de pluja que sempre va ésser present fins a esclatar quan, sortosament, els cantaires eren sota cobert. I així arribà l'hora de fer del Casal Agramuntí, l'escenari del concert que estava dividit en dues parts: el cant per separat de cada una de les corals participants amb un parell de cançons, i el cant comú. Al llarg del concert es va anar lliurant a totes les corals i orfeons un plat de ceràmica com a record del IV Aplec Coral Zona Nord a Agramunt i gairebé la festa de l'Aplec tan treballada i esperada, arribà a la seva fi. Però el record d'aquesta vivència encara avui flota pels carrers de la vila, de la mateixa manera que es va mantenir llarg temps viu per a molts, el record de l'Aplec General de Terres de Lleida l'any 1972, i també —val a dir— han estat molts els qui al llarg d'aquests onze anys, partint del record d'aquell aplec, han lluitat fins a assolir l'Aplec d'enguany i lluitaran perquè aquestes diades no decaiguin, perquè saben que en aquest esforç hi ha més a guanyar que a perdre. Prova n'ha estat aquesta trobada de cantaires, els objectius de la qual han donat resultats tan positius com és l'enriquiment tècnic i vocal a nivell de cant coral, i l'enriquiment cultural, social i humà a qualsevol nivell.

Arran d'experiències com aquestes, Sió se sent cofoi de dedicar-hi aquestes pàgines i les aprofita per demanar a totes les entitats de la vila i, en aquest cas concret, a la Coral d'Avui que no s'aturi en la seva tasca tan valuosa per a la història i futur d'un poble, com per als temps presents que estem vivint.

Mai l'escenari del Casal s'havia vist tan ple com en el moment del cant comú.

LA LOGICA DEL CREURE

Preguntar-se per la lògica d'alguna cosa vol dir escorcollar les raons de la seva existència i, a la vegada, descobrir la seva estructura bàsica.

El problema de la fe ha turmentat molts esperits des del segle XVIII i ha suscitat una polèmica apassionada entre creients i no creients. Actualment som conscients que cal fer un esforç de seriositat i enfocar el tema de manera objectiva, val a dir, renunciant a un tractament emotiu i exposant la lògica tant del creient com del no creient.

En primer lloc, per donar raó de la seva existència la fe ha de respondre a la pregunta del per què. La fe és una opció humana, realitzada des de la llibertat responsable de la persona. Per això, ha de ser raonable, car altrament mancaria de sentit i esdevindria una acció buida sense cap referència important al misteri de l'home. La fe resisteix la crítica del per què si tenim en compte: 1) que el nostre perquè no pot ésser científic. «Per què creus?» no equival a «demostra científicament que Déu existeix», puix Déu —si és Déu— no esdevé mai objecte controlable pels mètodes de les ciències experimentals. El creient no té mai la certesa científica de l'existència de Déu. Però el científic —si vol ser-ho de debò— tampoc no pot demostrar científicament que Déu no existeix. L'origen de la fe, doncs, no descansa ni en la raó ni en la ciència, sinó en la llibertat humana.

2) Que tanmateix el creient se sent psicològicament segur en la seva fe, car sap que el punt de partença és la totalitat de la seva vida. El creient ha fet l'opció de la fe no al marge de la vida ni per sobre d'ella, sinó des del misteri pregon que travessa tota la nostra existència. La vida humana esdevé d'una extrema complexitat, car implica relacions permanents de cadascú amb la natura, l'altre, la societat, la història i la mort. La unificació d'aquestes dimensions en el nucli personal de la vida humana traspuja misteri: l'home és el primer misteri per a l'home. La totalitat de la vida no esdevé aferrable per les ciències, sempre sectorials i reduïdes a objectes i a fenòmens mesurables. Per això, la fe parteix de la totalitat d'aquest misteri i no redueix la vida humana a processos biològics només o simplement fisio-químics.

3) I que la fe correspon a la necessitat de donar sentit global i definitiu al misteri de la vida. Una diferència seriosa entre home i animal rau en el caràcter significatiu de la vida humana. L'animal no realitza un sentit global com a projecte orientatiu i finalitzador. Els intents de reduir l'home a condicionaments genètics exclusivament, s'han demostrat científicament falsos. Gehlen, per exemple, des de la seva competència de biòleg ha accentuat que l'home es diferencia enormement dels animals, sobretot per la seva característica de «ser carencial». Caldria afegir que la carència més important consisteix a no posseir d'antuvi el sentit de la vida. Aital significació l'home la realitza en l'acció raonada i lliure. Per això la fe és viscuda pel creient com a projecte que il·lumina la totalitat de la vida i dona sentit a la llibertat activa.

En segon lloc, per descobrir l'estructura bàsica de la fe cristiana cal referir-se al seu nucli. Molt s'ha escrit sobre l'essència del cristianisme. El pensament, però, més seriós em sembla el següent: el cristianisme és Crist. L'home Jesús de Natzaret ha

viscut el misteri de la vida de manera lliure i responsable, car va defugir la temptació de l'ateisme. A més, en el seu captament i en el seu missatge nogensmenys que en la seva persona s'ha manifestat el misteri personal de Déu, que respon amb l'amor i la resurrecció al problema del mal i de la mort. Aquest és el nucli central de la fe cristiana. El seu punt de partença i el terme final coincideixen en la vida del Crist: el Crist cregut (història) i el Crist esperat (futur). La fe, doncs, no es presenta com un creure arbitràriament qualsevol cosa, sinó com una reflexió sobre Jesús de Natzaret anomenat «el Crist».

He volgut presentar així un petit resum del que els teòlegs actuals pensen sobre el problema de la fe. Totes aquestes idees es poden trobar en autors tan prestigiosos com l'espanyol Juan Alfaro i l'alemany Karl Rahner. Una lectura atenta de les seves obres esdevé gratificant.

JOAN ORDI, prevere

HANDBOL

Resultats i golejadors:

C.H. CALAF, 14 — C.H. AGRAMUNT, 31 (29-05.83).

F. Hernández 7, J. M.ª Fernández 7, Enric Escolà 5, Màrius Farré 4, Tomàs 3, Vendrell 2, Torra 1, Antoni Farré (porter 1 de p.), J. Martí 1.

C.H. AGRAMUNT, 22 — C.H. TARREGA, 14 (05.06.83).

Hernández 7, Tomàs 6, Duart 3, Torra 2, Màrius 2, Figuera 1 i Joan Ribera 1.

C.H. BELLPUIG, 12 — C.H. AGRAMUNT, 16 (12-06.83).

Hernández 5, Màrius 4, Tomàs 3, E. Escolà 2, Fernández 1, i Torra 1.

C.H. LINYOLA, 10 — C.H. AGRAMUNT, 21 (19.06.83).

Fernández 5, Tomàs 4, Torra 4, Hernández 4, Màrius 2, Figuera 1 i F.X. Escolà 1.

COMENTARI

Quatre victòries més del nostre Club d'Handbol en els últims quatre partits i totes per resultats contundents.

Això se'n pot donar les gràcies, en part, al nou entrenador i jugador Joan Ribera i Guixé, el qual té coneixements i experiència en aquest esport, quan va arribar a jugar fins i tot a 2.ª Divisió.

Per aquest motiu es juga molt més bé i es fan gols amb molta facilitat, però encara falta bastant per recórrer si la propera temporada es vol ésser un candidat a Campió Provincial.

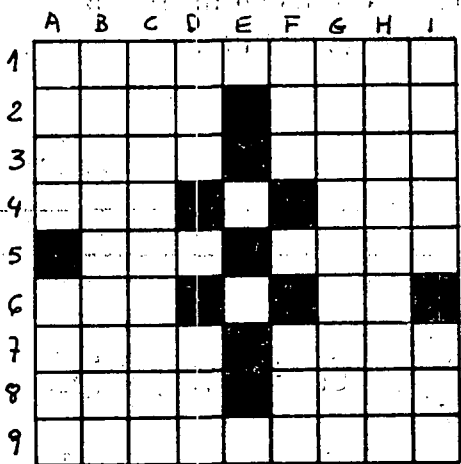
Però el més important és que entre els joves de la Vila es comença a despertar l'afició i les ganas de jugar a l'Handbol i ja s'han incorporat a l'equip nous jugadors com són els pràcticament juvenils, Pere Vicens i R. Solé.

ENRIC I JORDI

amenitats

(Coordina.
Rosa Mari Sera)

MOTS ENCREUATS

VERTICALS

A.—Mes de l'any. Arbre de la família de les taxàcies. B.—Qualitat d'esnob
C.—Que deixa passar a través seu els raigs de calor. D.—A l'inrevés, cap vegada. Simbol químic del sofre. A l'inrevés, onada. E.—Prefix Cent. Cinc-cents. Cent. Consonant. F.—Prefix que significa tres, a l'inrevés. Vocal. Prego a Déu. G.—A l'inrevés, posaran fil a les bobines. H.—Idiotesa. I.—Sagrada. Germana del pare o de la mare.

SOPA DE LLETRES

A L I M P R O S A N T A
L O L T E S M K I T U R
Z U N P A S T A N S T O
I M N I N Y A S T E I X
N I R O U R E L O T S I
A L M A N T A L L R A P
P R O V J A N D I C O R
R I N E C T L A R T R E
O N L T I U M O T N I R
E S T E I S P R P E R L
T O T E E L S M O N T A
S O C D O N A L X A R P

Busqueu el nom de vuit tipus diferents d'arbres

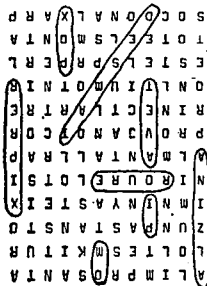
HORIZONTAL

1.—Medicaments 2.—Continent Blanca
3.—A l'inrevés, exerceixi una autoritat superior. Consonants. 4.—Vas que serveix per a beure. Cinc-cents. A l'inrevés accident geogràfic propi de Galizia. 5.—Petó. Recobreix d'oli. 6.—Tret. Cent. Vocals. 7.—Aptesa a fer instintivament una cosa. Defunció 8.—Títol d'alguns prínceps mahometans. Doni voltes com una roda. 9.—Odi als estrangers.

- 9.- Xenofòbia.
- 8.- Iman, Rodi.
- 7.- Esmà, Obil.
- 6.- Tir. C. 10.
- 5.- Bes. Unta.
- 4.- Got. D. air.
- 3.- Inam. TRSC.
- 2.- Asia, Rama.
- 1.- Medicina.

HORIZONTALS

SOLUCIONS

- I.- Sacra. Tia.
- H.- emstoidi.
- G.- naranibob.
- F.- It. U. Oro.
- E.- C. D. C. F.
- D.- Iam. S. ano.
- C.- Diaterman.
- B.- Esnobisme.
- A.- Maig. Teix.

VERTICALS

REFRANYS DE LA CASA

Una dona fa la casa i una dona la desfà.

Dona morta, casa desfeta.

Primer casa per on estar que dona per a casar.

Val més barraca d'un hòem que bona casa. d'altri.

Qui per dintre casa va ben vestit, o és molt pobre o és molt ric.

Val més barraca buida que casa plena de llops.

En mal any no et deixis la clau al pany.

En una casa, d'una dona n'hi ha prou i de dues n'hi ha massa.

La Mansa ©

"L'EXPRES"

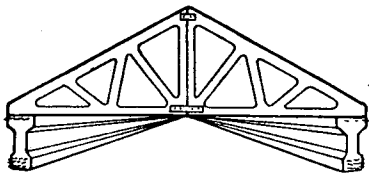
"Ningú no volia dir-li a quina hora passaria el tren."

El veien tan carregat de maletes, que els feia pena explicar-li que allí no hi havien hagut mai ni vies ni estacions."

(Pere Calders)

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

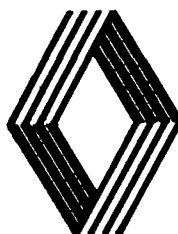
Tel. 39 07 36

Turrones, R.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

FUTBOL

Després del campionat de Primera Categoria Regional la Federació Lleidatana ha organitzat un torneig titulat COPA DE TERRA FERMA del qual els components han estat els equips de Lleida que han disputat la Primera Regional i l'Amateur del Lleida acabat d'ascendir a Primera.

Aquest Torneig és similar a la Copa de la Lliga Nacional amb eliminatòries, que tan brillantment ha conquistat el nostre volgut Barcelona.

Els components d'aquest torneig han estat:

L'Artesa de Segre, Agramunt, Balaguer, Bellocairenc, Gardeny, Lleida A., Oliana, i Tàrrrega.

L'Agramunt s'eliminà amb l'Oliana i els resultats foren els següents:

Oliana - Agramunt	2-0
Agramunt - Oliana	2-2

Classificat l'Oliana

Finalistes a disputar la final, Lleida i Tàrrrega.

Acabada la temporada de futbol Regional 1982-1983 amb la Classificació del nostre equip per a la propera temporada, la reunió social que tingué lloc al cinema Avinguda, presenta la dimissió la Junta gestora amb la consegüent presentació de comptes per cert altament deficitaris, fet que motivà importants discussions entre els aficionats, treient-se en la mateixa la conclusió que la nova Junta, deurà sobretot, tenir en compte els pressupostos, procurar endegar les despeses amb sobrietat, i de cara la formació de l'equip, recolzar-se en la cantera local, molt més econòmica i amb totes les possibilitats d'afavorir la pràctica de l'esport a molts deportistes de la nostra Vila i comarca.

Es procedí per unanimitat a l'elecció del nou President que fou en Sebastià Heras, natural de Lleida i veí de la nostra Vila.

El nou president després d'àrdues i laborioses gestions ha format una nova Junta Directiva, per cert bastant nombrosa i composta d'excellents aficionats d'Agramunt i comarca dels quals carrecs fem relació a continuació.

President: Sebastià Heras i López

Sots-President: Gabriel Ortiz i Xandre

Secretari: Josep Antoni Alcalà i Llop

Vocals: Un nombre de vint-i-dues persones.

La Junta directiva ha pres possessió el dia 1.º de juliol amb els objectius següents:

- 1.º Tractar, a mesura del possible, de sanejar l'economia del Club amb una acció d'austeritat, d'estalvi i d'administració eficient i clara de cara als associats.
- 2.º Anar a la formació d'un conjunt per a poder militar a 1.ª Regional amb dignitat i èxits esportius.
- 3.º Formar un quadre tàctic d'entrenador, monitors i exjugadors per a potenciar l'esport de futbol en totes les categories i edats, única forma d'aconseguir nous valors de la cantera i fer factibles la pràctica del futbol dels valors locals.
- 4.º Donar continuïtat al senyor Gatell, entrenador, a la tasca iniciada la passada temporada.
- 5.º Buscar en tot moment la col·laboració de tota l'afició per a lograr una base econòmica de Socis que respallin amb la seva aportació l'acció econòmica de la nova Junta.
Sense gran nombre de socis mai no serà possible lograr una bona gestió del Club.

Per lograr passar la temporada d'estiu, amb una pràctica de l'esport, amb la col·laboració de la Conselleria d'Esports de l'Ajuntament i suport de diverses firmes comercials, s'ha organitzat un torneig.

FUTBOL SALA

A disputar a les pistes del Polesportiu de la Vila amb l'actuació dels següents equips:

Consist — Kipps — Nàstic — Distxaua — Blanc i Negre — Xauxa del Sió — Jubilatats — Crich.

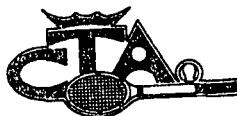
Aquest torneig el disputaran sistema Lliga, tots contra tots, essent premiats els vencedors amb nombrosos trofeus cedits galantment per importants firmes comercials de la vila, que detallen.

COPA EXCM. AJUNTAMENT
COPA CONSIST
COPA BLANC I NEGRE —BAR—
FONTANERIA JOVELL
COPA PEIXATERIA CUÑAT
CAFE ROMA, DE BALAGUER
GEDOMA, DE LLEIDA
GÜELL, DE LLEIDA
J. SANS, DE TARREGA
MASIA MASOL, DE TARREGA
DISCOTECA PIC — Kock de Bellpuig
DIPUTACIO DE LLEIDA

Els premis seran concedits per mèrits aconseguits durant el torneig per classificació, golejadors, esportivitat, etc.

Al proper número de Sió informarem de les incidències i resultats d'aquesta nova modalitat d'esport de Futbol Sala que entra ja de fet entre els esports espectacle més cotitzats del moment.

JAUME BRILS

TENNIS

Havent-se acabat les confrontacions, els resultats del campionat a l'Americana, queda d'aquesta manera:

Grup «A» 1.º JOSEP ORTIZ; 2.º JOSEP M.ª QUEROL.

Grup «B» 1.º JORDI CUÑAT; 2.º JOSEP ALOS.

Grp «C» 1.º JOSEP ALBAREDA; 2.º Sr. CARRERA.

Grp «C» 1.º XAVIER INGLES; 2.º JORDI MARTINEZ.

En el campionat Social, quedaren finalistes, en les modalitats següents:

Individual masculí Grup «A» 1.º JESUS CIPRES; 2.º JOAN CANUDES.

Consolació Grup «A» 1.º JOSEP ORTIZ; 2.º JOSEP PLA.
Individ. masculí Grup «B» 1. JOSEP AIÓS. 2 JOSEP SOLÉ

Dobles mixtos 1.º JESUS CIPRES-MARISA BONCOMPTE.
2.º JOSEP M.ª QUEROL-MARIA NAVARRO.

Dobles homes 1.º JESUS CIPRES-ALBERT COSCOLLOLA.
2.º GUSTAU NADAL-JOSEP M.ª QUEROL.

El dia 18 de juny es celebrà el tradicional sopar, en el Restaurant de Kipps, on es van lliurar els trofeus als guanyadors, hi assistiren unes trenta persones i, fou molt animat, ja que durà fins a les quatre de la matinada i la gent sembla que no es cansava de ballar.

El dia 29 de maig vàrem començar la primera volta, del Campionat Terra Ferma, els resultats fins a la data són:

Dia 29 de maig. Agramunt - Solsona 4-1.

Dia 5 de juny, Tàrrrega - Agramunt (quedà ajornat).

Dia 12 de juny, C.T. Lleida - Agramunt 5-0.

Dia 19 de juny, Agramunt - C.T. Sicoris 2-3.

Aquest va ésser molt disputat, ja que vàrem perdre l'últim punt, amb tres llargs sets.

També ha finalitzat el curset per a dames i per a celebrar-ho, acabaren en un sopar; d'aquesta manera quedà més ben finalitzat el llarg curset de tres mesos.

MAGDA TREPAT I DAVI

Electricitat

Jaume Omedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

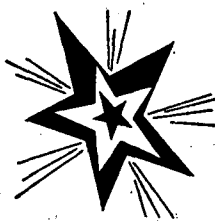
Representant de les Màquines de Cosir

ALFA i REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES

OBJECTES

REGALS

l'Ultima Novetat

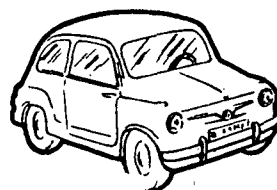
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya. AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

L'ESCOLA FUNCIONA

Des de fa ja 3 anys, funciona a Agramunt l'Escola Municipal de música, la primera raó que ens va moure a tirar endavant, va ser el mantenir una de les tradicions més remarcables d'Agramunt, la tradició musical que havia tingut sempre i que lamentablement s'estava perdent.

Com tota cosa que comença de zero hi ha hagut dificultats, desorientació en alguns casos i diferència d'opinions entre nosaltres, però hem anat trobant solucions a les dificultats, hem anat canviant tot el que ens semblava millorable i s'ha arribat a formar un equip de professors competrat i on cadascú es fa càrrec d'una feina determinada.

Som conscients que els que compta de cara al poble són els resultats, i naturalment el resultat d'una escola de música són els músics, però és encara una mica massa aviat per a que els que aquest any han començat un instrument puguin pujar dalt d'un escenari i ensenyar el que saben fer, tot arribarà, però de moment serà bo que fem públiques les notes que s'han obtingut als exàmens lliures del Conservatori de Lleida,enguany.

De 25 alumnes presentats a exàmens

d'Ingrés de solfeig, 25 aprovats (o sigui, tots).

De 12 alumnes presentats a exàmens de 1.er de solfeig, 7 excel·lents, 3 notables, 1 aprovat i 1 suspès.

Com veieu les notes són francament bones, i, si més no, aquestes notes són el reconeixement de la feina feta fins ara. Però oblidem-nos de les notes i pensem en tot el que ens espera el curs vinent, perquè el curs vinent tindrem un piano nou a disposició dels que estudiïn, s'ensenyarà a tocar més instruments, es faran cursos de ritme, durant el curs canviarem les classes de les monges a l'Ajuntament, i moltes novetats més que potser és massa aviat per anunciar, però el que sí us anunciem ara, és el concert final de curs que tindrà lloc cada any i a partir del vinent per a mostrar al poble els progressos dels «músics» del poble.

L'Escola de música té empenta, i aquesta empenta li ha donat la il·lusió que tots els nens que vénen hi ha posat, i en tindrà molta més quan el curs vinent comencin molts més nens.

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MÈS DE JUNY

NAIXEMENTS:

Marta Serrano Monterroso dia 8
Ester Galan Sorribes dia 8
Jenifer Róvira Pampalona dia 19
Alaia Cases Sala dia 26

MATRIMONIS:

Moisés Cases Teruel i
Rosario Garcia Lopez dia 11
Jaume Llovet Prat i
M.ª Carmen Barberó López dia 26

DEFUNCIONS:

Josep San Agustín Peropadre, 88 a dia 5
Miquel Solans Carabasa, 83 anys dia 7
Francesca Vidal Pons, 63 anys dia 7
Àngel Villalta Sisteró, 53 anys dia 9
Josep Amat Cucurull, 69 anys dia 11

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MÈS DE JUNY

Dia	litres m. ²
17	13'5
18	3'6
19	3
22	8
26	3'3
27	2'8
Total	34'2

Temperatures extremes de juny

Màxima del mes: 38 dia 7
Mínima " " 10 " 20
Oscil·lació extrema mensual: 28
Mitja de les màximes: 29'633
" " mínimes: 14'533
" " miges: 22'116
" mensual a les 8 h: 18'70

L'observador: Deudat Pont

'Sió', recomana

UN LLIBRE: «Tot s'aprofita», de Pere Calders. Ed. 62.

UNA REVISTA: «Cavall Fort», quinzenal per a nois i noies.

ALS DIARIS: «Opus mei», per Josep Pernau a «El Periódico».

RADIO: «Mirando hacia atrás... con música», R.N.E. els diumenges a les 9.

INFORMACIO AGRAMUNTINA A LA RADIO:

Ràdio Tàrraga: Informació esportiva els dilluns, a les 3 de la tarda.

Ràdio Popular de Lleida: Informació General, els dimecres a ¼ de 7 de la tarda.

Ràdio Ponent: (F.M. 92 Mhz.) Informació General, els dijous a ¼ de 12 del migdia.

LLIBRERIA
PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a
un millor servei

AGRAMUNT

Confeccions AGRAMUNT
Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA
Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ
Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL
Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE
Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET
Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS
Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL
Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

MAGATZEMS COTS
Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ
Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ
Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

FOTOS FONT
Sió, 31 Tel. 35 04 34 - Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió
Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA
Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA
A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH
Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA
Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA
Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA
Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG
Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA
Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL
A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA
Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M. TORRES
Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS
Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA
A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC - PSOE)

A la vila d'Agramunt, als disset de juny de mil nou-cents vuitanta-tres i essent les vint-i-una hora i trenta minuts, es reuní al local de l'Agrupació Socialista els militants del partit en assemblea extraordinària, amb el següent Ordre del Dia:

1.er Estat de comptes de l'Agrupació Local.

2.^{on} Elecció del nou Comitè de l'Agrupació Local.

En primer lloc es passa a nomenar el Secretari de mesa i actes, i l'elecció recau per unanimitat en el company González, el qual atorga la paraula a l'actual Comitè i el company Manuel Erençia, com a Secretari General del mateix i en nom dels altres companys de dit Comitè, el declara dissolt.

A continuació pren la paraula el company Josep Guixé, Secretari de Finances fins a la data actual, el qual passa balanç de l'estat de comptes de l'Agrupació i de les despeses de les passades eleccions municipals. Tots els afiliats assistents estan d'acord amb l'estat de comptes presentat.

Acte seguit es passa a la formació del nou Comitè, amb les conseqüents propostes i votacions per ocupar els càrrecs i s'acorda per unanimitat nomenar tres companys que seran els qui formaran el nou Comitè de l'Agrupació Local.

Després d'efectuades les degudes votacions entre tots els militants, el nou Comitè queda constituït de la següent manera:

Secretari General: Amadeu Amigó i Pla.

Secretari d'Organització: Lluís González i Montañó.

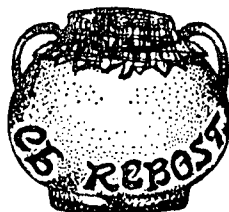
Secretari de Finances: Miquel Marín i Ibáñez.

Aquest Comitè és acceptat per unanimitat i reconegut per tots els militants assistents a l'assemblea.

També per unanimitat s'acorda nomenar el Secretari General, el company Amadeu Amigó i Pla, com a representant de l'Agrupació Local d'Agramunt a tots els Congressos del Partit.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió es les vint-i-tres hores i trenta minuts del dia de la data.

EL SECRETARI D'ACTES

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15.

EL Ton de Dolçumunt

per Josep Farreny

No, tothom no em donava per mort, però sí que potser més d'un respirava tranquil, però no, tossut que tossut, ja sóc ací altra vegada malgrat que els pesi i amb raó, a aquestes persones. Està empenyat pel resultat desastrós dels socialistes ací. N'hi vaig a dir unes quantes de ben fresques.

Jo, ja no t'hauria deixat escriure més a Sió, encara que hagués suposat la meua mort perquè, com que tu no t'entens, és impossible que se t'entengui a tu. Sense cap mena de dubte és el pitxor que s'escriu a Sió, però bé, deixem això i anem al gra. Vols guerra? guerra tindràs i en seràs el perdedor com sempre. Ets socialista, d'esquerres i, et presentes en una candidatura pel seu poble junt amb castellans i, com diuen tants catalans de pro, —no com vosaltres— que, sou els socialistes, anticatalans perquè, feu anticatalanisme; pel sucursalistes que sou, per la loapa, vull dir la llopa, perquè vosaltres de socialistes catalans, res de res, vosaltres sou del P.S.O.E. i punt. I el poble naturalment, no us ha votat; ni els vostres familiars ho han fet. Però què feu? Per aquesta gent, vosaltres, ens hem de deixar manar? Ja veuràs ara com amb el reformisme que comença, en les properes eleccions, les coses s'arreglaran. El reformisme no és un error, ni una manca de visió de futur, és el fruit de l'orgull català i no que, pel fet de no voler baixar del ruc, vagin provant fórmules, conflant en resultats miraculosos o, en la sort. El que hem de fer a Catalunya ha de ser, fer pactes amb qui sia, des de la més ex-

trema dreta si cal, fins a la més extrema esquerra, si volguessin ser-hi i, fer tots junts un front comú antisocialista, usant i abusant de tot, la calúmnia, inclosa, per desprestigiar persones i institucions afins a ells.

La política és així, és bruta la política, en ella tot és vàlid, nosaltres no ens n'amaguem, la gent de dretes que, som deixebles de Maquiavel i sí, creiem en allò que, val més guanyar brut que no pas perdre net i, que massa bo vol dir ruc. En definitiva que, el fi justifica els mitjans i, per Catalunya, el triomf de Catalunya, tot és vàlid, fins l'aliança amb el diable si calgués. Els socialistes, foteu el camp a Dolçumunt, ací no hi teniu res a fer perquè, una mosca no fa estiu, per grossa que sigui, per impor-tant que sigui.

— Mira Ton, deixem-ho estar, el socialisme és imparable. Com tu has dit, una mosca no fa estiu i, els socialistes preferim, l'èxit forani al de casa, malgrat que lamentem que ací no siguem com en la majoria de Lleida, de Catalunya, i d'Espanya, però vaja, al temps. Per acabar Ton, volia dir quelcom, encara que fuig un xic del tema. Em sabia molt de greu morir, sense poder mirar de fit a fit, aquell home que el dia 6 de maig va telefonar a casa i va dir: «Es esta la casa del Sr. Farreny? i la meua mare va contestar. — Sí, ahora no está, yo soy su madre. — Pues digale a su hijo que vigile lo que dice esta noche, porque si no, le vamos a romper la cabeza». Aquella nit estava anunciant un acte de rèplica a la candidatura «Independents per un poble nou» en què hom havia de parlar, i vaig dir tot allò que tenia previst de dir. Per què tant de recel, de por, desconfiança, entre agramuntins? Jo sóc confiat i incapaç de fer mal a ningú, fins a aquell que; segons el que digués, estava disposat a trencar-me el cap. Això ho saps molt bé tu, Ton i, tot Agramunt també. A veure si tenim l'elegància de dir les coses a la cara i sense violències.

CONCURSOS i COMUNICATS

CONVOCATORIES

L'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, ha convocat «Premi Martí Dot de Poesia 1983» per a joves poetes de menys de vint-i-cinc anys. El terme d'admissió de treballs acaba el dia 31 d'agost.

Editorial Selecta convoca el 31è premi «Victor Català» de contes i narracions. El premi per al guanyador és de 100.000 pessetes, i el termini d'admissió, octubre 1983.

El Cercle de les Arts i de les Lletres del Principat d'Andorra junt amb Omnium Cultural, convoquen el Premi Art Andorrà de treballs, monografies d'història, crítica d'art i recull d'articles, dotat amb 200.000 pessetes i amb termini de presentació: setembre 1983.

El Cercle d'Estudis Francesc Eiximenis convoca el 5è premi «Francesc Eiximenis» d'assaig religiós, dotat amb 100.000 pessetes, i les obres es poden presentar fins octubre 1983.

D'interessar alguna d'aquestes bases, podeu demanar-les a la redacció de SIO.

LLIBRES REBUTS

Del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, la «Guia de Transports Interurbans de Catalunya» (edició 1983).

De l'editorial La llar del llibre: «Les formidables aventures d'en Pere Fi», 2.ª part, de Josep M.ª Folch i Torres, biblioteca Folch i Torres n.º 7, 200 pàgines. «El poder popular, tentació de Jesús», de José M.ª González Ruiz, col·lecció Nova Terra n.º 13, 168 pàgines.

Elena Bernat

MATRONA TITULAR D'AGRAMUNT

Comunica al públic d'Agramunt i Comarca la iniciació de CURSETS de

PSICOPROFILAXIS i
SOFROPEDAGOGIA OBSTÈTRICA
(Preparació al part natural)

Per informació: Telèf. 39 08 68 (de 4 a 6)

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

L' Ajuntament Informa

URBANISME:

Després de la seva aprovació, s'estan portant a terme els treballs per l'escomesa d'aigua potable i sanejament de la baixada dels dipòsits a la zona del passeig, així com de la desviació per l'indret de la carretera de Cervera fins a l'altura de la nova Indústria que allí s'està instal·lant.

S'ha decidit de tirar endavant el projecte d'obres d'arranjament de l'Escorxador Municipal, ja que el pas del temps i la seva constant utilització havien minvat les seves condicions sanitàries. Després del corresponent concurs i subhasta, es començaran tot seguit les obres.

També s'ha aprovat que d'ara en endavant, tant les escomeses de desguàs a la claveguera municipal com les escomeses d'aigua potable, hauran de fer-se un projecte ja establert i sempre igual, a fi d'unificar el sistema de construcció.

Aquests dies comencem a veure els treballs iniciats d'explanaació, qu fa l'Institut Català del Sòl, a la zona de la carretera de Cervera - Poliesportiu, per tal de continuar després amb la seva urbanització.

CULTURA:

S'ha acabat de pagar i s'ha escripturat a favor de l'Ajuntament l'edifici de Cal Mas Vell. Ja s'han fet els primers projectes parcials i s'han aprovat. Ara s'iniciaran els tràmits legals per a començar les obres i s'intentarà de buscar subvencions. Pel que fa a les ajudes, ja s'hi han fet passos i encara que poden ésser unes qüestions llargues i laborioses, esperem obtenir alguna satisfacció.

Després del Curs de Català 82.83, els alumnes i professors que, durant un altre any, han protagonitzat un nou pas envers la normalització de la nostra llengua, varen decidir fer un sopar de comiat de curs, invitant un representant de l'Ajuntament.

Només cal afegir: fins l'any vinent.

JOVENTUT, FESTES I ENSENYAMENT:

L'Ajuntament s'ha tornat a adherir als Serveis Socials de Base. Els seus objectius, resumits, són la problemàtica familiar, nens deficients, ajudes a la gent gran, problemes socials, escolars i d'altres.

Per a fer-se càrrec d'aquests problemes i mirar de solucionar-los, hi ha un equip de professionals —assistents socials—, que vénen a Agramunt tots els dimecres al matí.

El passat dia 23 de juny —vigília de Sant Joan—, el Consell de Festes va organitzar un seguit d'actes a fi de revifar una de les nostres festes que pot tornar a ésser popular.

Es va organitzar l'arribada de la *Flama del Canigó* i es va encendre a la plaça de l'Església, es féu al votant de la *Flama* un parlament i d'altres actes. Un detall que potser no sap gaire gent, és que a *Flama* es va anar a buscar a Bellpuig des d'on els nostres atletes la van portar, a peu, fins a Agramunt. Després es va fer un ball al Poliesportiu per acabar d'arrodonir la festa.

L'Escola Municipal de Música també ha acabat el seu curs, —en d'altres pàgines de *Sió* trobareu detalls dels exàmens de fi de curs—. De tota manera, pensem que han estat bons i això ens encoratja a continuar potenciant-la. Es per això que tenim en projecte la compra d'un piano.

ESPORTS:

Durant el mes de juny s'han obert les piscines municipals i l'afluència de gent ha estat nombrosa degut als dies de forta calor. S'han organitzat, també, uns curssets de natació per als mesos de juliol i agost.

D'altra banda, s'ha de fer constar la forta demanda d'activitats que té el Poliesportiu, cosa que ens alegra. La Conselleria d'Esports està oberta a les iniciatives que surtin per tal de potenciar l'esport popular a la nostra Vila.

GOVERNACIO:

S'ha cregut convenient per als mesos d'estiu i degut a l'increment de feina que aquesta època de l'any comporta, contractar temporalment a tres persones a fi d'incorporar-les a la Brigada Municipal.

També s'ha contractat temporalment l'encarregat de les piscines així com també s'ha procedit a la subhasta del Bar del mateix indret.

BOMBERS:

Des del començament de la calor i a fi de preveure possibles focs, s'ha creat un Servei de Bombers d'actuació i vigilància permanent. L'anomenat servei està format per elements de la Brigada Municipal que amb el cotxe de bombers, voltaran per les rodalies i en col·laboració amb la Cambra Agrària i Societat de Caçadors, i per pagesos que tenen a punt tractors amb eines adequades.

PARCS I JARDINS

La notícia en aquest apartat és molt negativa i trista. A finals de juny ens hem adonat que als arbres dels dipòsits els han fet una barbaritat. La història és la següent:

Fa mesos que l'Ajuntament va veure que els arbres dels dipòsits anaven creixent i degut a una línia d'alta tensió que per aquell indret passa, es va preveure el perill que suposava que les branques dels arbres toquessin els fils.

Es va fer un escrit a la Companyia Elèctrica FECSA explicant-li el cas i demanant-li que pensés en una solució a fi d'evitar qualsevol desgràcia. Malgrat que se'ls deia a l'escrit que abans d'adoptar qualsevol decisió la comunicessin a l'Ajuntament per tal de valorar-la i acceptar-la en el seu cas, la Companyia Elèctrica FECSA va fer la seva, ignorant l'escrit de l'Ajuntament d'Agramunt.

Així, doncs, la sorpresa desagradable ha estat que han tallat les branques dels arbres de qualsevol manera, així com quatre o cinc arbres sencers que no sabem quina nosa els feien.

No es pot procedir d'aquesta manera. La Casa de la Vila i el patrimoni públic s'han de respectar. Per això, l'Ajuntament demanarà responsabilitats a fi que actes com aquest no es tornin a produir.

LLICENCIES D'OBRES

Alard Forn i Gassol, connexió aigua potable. Cr. de l'Aspi.
 Jaume Areny i Guàrdia, connexió aigua potable. Cr. del Convent.
 Jasefina Miralles i Novell, connexió aigua potable. Masia Ser-rallonga.

Joaquim Triginer i Solé, connexió aigües residuals. Av. M. Jo-lonch, 54.

Alard Forn i Gassol, diversos arreglaments interiors. Cr. de l'Aspi.

Jaume Areny i Solà, reforma botiga. Cr. de St. Joan, 14.

Joan Galceran i Salut, i Felip Porta i Pedrós, canviar portes del garatge. Cr. Caminet, Agregat de Montclar.

Jaume Solsona i Viladot, construir cobert. Agregat de Mafet.

Pere Rovira i Juan, i Esteve Llagunes i Serra, construcció d'un edifici de nova planta, Avgda. de Marià Jolonch, 9.

Joan Hernández i Sánchez, tancar una parcel·la. Ctra. de Cer-vera.

Ramon Escasany i Riba, tancar una parcel·la. Ctra. de Cervera.
 Jaume Puig i Condal, pintar rètol en façana botiga. Av. J. Mes-tres.

Gerard Caro i López, aigua potable. Pg. J. Brufau.

Montserrat Ribera i Valls, connexió aigua potable. R. C. Urgell.
 Josep Eroles i Santacreu, i Anna M.ª Campabadal, aigua po-table, J. Brufau.

Jaume Santacreu i Tarragona, connexió aigües residuals. Cr. Vilavella.

Ramon Vicens i Rubinat, construir trespol. Cr. de la German-dat.

Teresa Farré i Teixidor, construir cobert. Cr. dels Safareig.

Joan Boncompte i Romeu, obres interiors. Ctra. de les Puelles.
 Francesc Pla i Carreres, construir parets laterals cobert. Av. Montclar.

Jeroni Valls i Segura, canviar rètol façana garatge. Ctra. A. de Segre.

FECSA, construir estesa de cables subterranis. Polígon Indus-trial.

Joan Fa i Fauria, rebaixar porta d'entrada i fer paviment. Cr. Carbassa.

Jasepa Salut i Tugues, obres interiors en casa. Raval de Puig-verd, 62.

Joan Bobet i Orrit, obrir porta en magatzem. Avgda. J. Mes-tres, 17.

Josep M.ª Penella i Fitó, renovar cuina i bany. Santa Esperan-ça.

Jaume Barrera i Solé, enrajolar una habitació. Pça. del Mer-cadal, 14.

Josep-Lluís Marina i Solé, arreglar teulada en magatzem. Ctra. Artesa.

Andreu Ballarín i Mesalles, arreglar teulada en casa. Sabate-ria de Baix.

Promocions Pergo, S.A., construir edifici de nova planta. Moli Vell.

Josep Mora i Capdevila, pintar façana casa. Sr. Joan, 42.

Josep Mora i Capdevila, pintar façana corral. Cr. del Canal.

COL-LOCACIO VELA

Baptista Secanell i Cabeceran, col·locar vela en tenda. Av. J. Mestres, 7.

NINXOLS CEMENTIRI

Ramona Bertran i Sabartés, ninxol n.º 60, Galeria de St. Jordi.

Montserrat Solsona i Llovera, ninxol n.º 48, Galeria de St. Jordi.

Agustí Gasa i Sorriugué, ninxol n.º 37, Galeria Sagrat Cor de Jesús.

Joan López i Corral, ninxol n.º 57, Galeria St. Jordi.

LLICENCIES DE GUALS PERMANENTS

Maria Barril i Marquilles, 3 m. de gual permanent. Av. A. Ros, 18.

ALTRES LLICENCIES

Albert López i Ortega, instal·lar una Tómbola i caseta de pots.

FACTURES APROVADES:

A Impremta Figueras, confecció peperetes Eleccions Municipals	11.783
A FECSA, força motriu elevació aigües més d'abril	251.539
A FECSA, enllumenat edificis Municipals mes d'abril	100.801
A FECSA, enllumenat públic, mes d'abril	333.735
A Comercial Sans, material rep. màquines escrure	9.051
A Totcamp, herbicida per jardins	13.420
A F. Verdiel, enllumenat públic Ctra. Balaguer 1982	7.296
A «La Alianza», assistència mèdica personal plantilla mes de maig	17.120
A Electricitat Torrents, material enlum. públic	14.245
A Cine Avenida, lloguer Sala Cine per sessions Jornades Culturals Primavera 1983	10.000
A M. Rovira, reparacions vehicles Municipals	16.305
A Estació Servei, combustible vehicles Municipals	39.805
A Pera d'Agramunt, programes Jornades Culturals Primavera	5.323
A Pera d'Agramunt, cartells Museu	1.602
A «La Cultural», subscripció «AVUI», 2. ^{on} trimestre 1983	3.230
A Foment Pro-Mercat, quota maig	5.000
A Sugrañes i Cia., material oficina	3.812
A C. Casanovas, honoraris confecció S. Socials mes maig	9.375
A L'Espiga, material oficines	5.132
A A. Zurita, material Poliesportiu	57.928
A Flors Bellmunt, plantes per jardins	2.400
A Autocars Torres, via:ge a Sant Martí de Maldà per reunió Canal Segarra.Garrigues	6.000
A J. Areny, begudes	3.635
A. J. Molgó, material per obres	4.818
A Tresoreria S. Social, pagament assegurances mes març	226.735
A J. Jovell, treballs xarxa aigües C/. V. Socors	8.102
A Agro.Sió, S.A., adob per jardins	2.830
A Cia Telefònica, quota telèfon mesos febrer i març	44.763
A Comercial ECO, clor servei aigües	18.400
A Tintoreria Gatell, rentar vestit gegants	4.600
A J. Barrios, plàstic per Parada Canal	1.821
A Torrons Pallejà, lo's obsequi al Consell Comarcal d'Esports per trobada esportiva	2.700
A J. M. ^a Roqué, reparacions diverses	2.600
A Josep M. ^a Torné, material Festa Major i Reis any 1981 i diversos	84.585

Un moment dels actes de l'arribada de la Flama del Canigó

EL DESIG FA LLUM

per Guillem Viladot

Fa uns dies, la meva dona i jo vam fer cap a l'alt Pirineu aragonès. El viatge, que durà dos dies i mig, va ser ple de sorpreses. Una de molt notable consistí en veure com, en entrar a Espanya per la frontera francesa, un indicador o rètol anunciava no pas l'Estat Espanyol sinó Aragón. Una cosa semblant vam poder trobar en deixar la «provincia de Huesca». Un indicador del mateix tipus que l'anterior anunciava Catalunya. Nosaltres vam tenir una emocionada sensació de trobar-nos, realment, en l'Estat de les autonomies. I ens em vam felicitar.

Una altra sorpresa que ens va complaure extraordinàriament va ser el fet de trobar arreu dels centres oficials la bandera quatribarrada aragonesa, i prop de la bandera, encara que fos al carrer, algun diari amb col·laboracions escrites en aragonès.

Torla, un bellíssim poblet pirinenc de l'Aragó, va ser el lloc on vam passar una nit. L'hostal és en una plaça petita d'un fort regust de pastor. Després de sopar, convidats per una temperatura agradabilíssima, vam sortir a donar un tomb pel poble. Va ser extraordinàriament agradós poder respirar aquell aire perfumat d'avets, ginebrons, pins, boixos, etc.

Un cop reconegut el poble i servada alguna xerrada amb gent del país, vam sortir cap als defores. Per un caminet, la meva dona i jo parlàvem del desig, o sigui d'aquesta força per la qual ens sentim menats a transcendir la pura immediatesa. Fa poc que he llegit un llibre de Mircea Eliade, el gran historiador de les religions, i aquella nit jo vaig associar el desig amb una empena que ens guia cap el sagrat. El sagrat no és el que, d'una forma poc humanitzada, se'ns ha volgut fer veure a través d'imatges o actes litúrgics, sinó que el sagrat sembla ser que és una impulsió que ens guia a tastar la realitat última de les coses a partir d'allò que som no pas per raó d'una altra vida sinó pel que som ara i aquí. En definitiva a tastar el misteri.

Mentre passejàvem per les afores de Torla,

la meva dona i jo comentàvem tot això i ens gaudíem de sentir que els dos érem cossos sagrats, i que era sagrat tot el que aquella nit ens envoltava: els pins, els avets, els boixos i tota l'estelada que, per damunt nostre, ens glorificava com una cúpula vers la qual sempre se'ns ha avesat dirigir la nostra mirada assedegada de coneixement.

I la meva dona i jo érem feliços en sentir-nos tan prop l'un de l'altre per aquest lligam del misteri, per aquest lligam del sagrat, per aquest lligam que ha fet que sempre ens hàgim respectat com a persones que, l'una amb l'altra, han compromès lliurement la seva llibertat.

Tot d'una, al llarg del camí, com si l'espai no existís, com si tampoc no existissin les distàncies, dos punts lluminosos ens van atreure amb insistència. Eren dos punts quiets lleugerament verds i rosats; dos punts com dos caps d'agulla fosforescents. Ens hi vam apropar amb cura, amb respecte. En arribar-hi vam poder veure que enmig d'un marge, envoltats d'herbes, hi havien dues cuques de llum o cuques de Sant Joan o cuques de Nostre Senyor.

Feia anys, molts anys, que no n'havíem vistes. La cultura dels herbicides n'ha fet perdre la mena a les nostres contrades. I vam sentir una joia profunda en trobar-nos davant d'aquestes ínfimes bestioles que, com per un viatge dins el temps, ens van transportar a la pàtria de les tendreses.

Amb tot, però, en aquelles cuques jo hi vaig veure quelcom més: vaig imaginar que eren dues puntes de llum del sagrat, dues indicacions del misteri; vaig intuir com el camí que ens mena a nosaltres mateixos no és el de voler-nos fer incomprensibles, sinó el de sentir-nos prop del propi desig de saber i de gla tir, en darrer terme d'estimar-nos tal com som, com si el desig fos l'única força que ens pot salvar.

I davant d'aquelles cuquetes vam veure lúcidament que el desig fa llum.